

Cuộc thi viết:

Những kỉ niệm sâu sắc về thầy cô và mái trường" năm 2023

Họ và tên: Vũ Thị Rùa

Nơi công tác: Trường Tiểu học Nam Sơn.

Địa chỉ liên hệ: Lương Quán - Nam Sơn - An Dương - Hải Phòng.

Số điện thoại: 0974415840

Thông tin về nhân vật trong tác phẩm: Em Mai Việt Hoàng - Học sinh lớp 3A5 - Trường Tiểu học Nam Sơn (Năm học 2020 - 2021)

Câu chuyện Người học trò đặc biệt của tôi trong mùa dịch Covid - 19.

Mãi khi nhớ lại về người học trò mà tôi yêu quý nhất trong mùa dịch Covid - 19, là trong lòng tôi lại bồi hồi dâng trào cảm xúc mà không có từ ngữ nào có thể diễn tả hết được điều đó. Kỉ niệm đẹp ấy đã và tôi là kỉ niệm khó phai mờ trong những năm làm nghề giáo viên. Một năm học luôn phải sẵn sàng và tinh thần chủ động vừa phòng dịch, vừa thực hiện tốt nhiệm vụ chuyên môn, đội ngũ giáo viên luôn sẵn sàng tâm thế dạy học từ xa. Chính vì vậy mà người học trò đặc biệt đó đã đọng lại trong tôi những ấn tượng sâu sắc.

Trường học nơi tôi công tác là một xã vùng nông thôn, nơi còn gặp nhiều khó khăn về công nghệ thông tin. Ngay khi vừa nhận lớp, tôi đã điều tra số lượng những gia đình học sinh có điện thoại thông minh, Ipad, máy tính bảng, máy tính để dạy học trực tuyến thông qua các ứng dụng

như: Zoom, Google Meet... Nhưng số lượng học sinh có phương tiện để học lại rất ít. Những học sinh có hoàn cảnh gia đình khó khăn, không có điều kiện để học trực tuyến thì khá nhiều nên tôi đã thực hiện hình thức giao nhận phiếu bài tập về nhà. Khi thực hiện dạy học cả hai hình thức như vậy rất vất vả, và tôi đã tự động viên an ủi mình là "Cất cả vì học sinh thân yêu".

Đặc biệt lớp tôi có một học sinh di cư nhà bác họ trên Hà Nội, vì dịch Covid -19 nên bị mắc kẹt trên đó không về Hải Phòng để học đũa. Khi bước vào năm học mới đũa ba tuần, bố mẹ học sinh ấy ở đũa rất lo lắng và có đến gặp tôi trao đũa hình thức để dạy học cho con, để con không bị bỏ quên kiến thức. Đến khi bắt dịch, cháu về đũa này có thể theo kịp kiến thức cùng các bạn. Khi đũa nghe phụ huynh trình bày là : Bác cháu thi ban ngày đi làm không có nhà, mà cháu ở nhà lại không có các phương tiện để học trực tuyến cùng các bạn. Mong cô nghĩ cách giúp đỡ cháu. Nghe xong phụ huynh đó trình bày, tôi có đũa ra phương án như sau:

Buổi sáng cô giáo dạy trực tuyến trên trường đũa và những bạn có phương tiện để học. Buổi chiều cô giáo lại đến điểm để giao - nhận phiếu bài tập cho học sinh không có phương tiện để học trực tuyến. Vậy chỉ còn buổi tối, cô giáo sẽ dành thời gian để truyền đũa kiến thức cho con nhé. Khi nghe phương án này, phụ huynh mừng lắm và cứ cảm ơn tôi rũa rũa. Nhưng rũa một người yêu nghề và tâm huyết rũa nghề giáo viên, tôi nhận thấy, chỉ

cần học trò của mình tiếp thu và nắm vững được kiến thức là tôi đã hạnh phúc lắm rồi, đặc biệt là trong tình hình dịch covid như thế này.

Mỗi buổi tối, tôi dành thời gian 1 tiếng rưỡi để dạy một mình em học sinh đó. Tuần học đầu tiên mới vui vẻ làm sao, cô trò riu rít trò chuyện sôi nổi như chưa hề có "cuộc cách ly". Dù ở cách xa nhau hàng trăm cây số nhưng ở nhà mà vẫn được học bài. Tôi đã soạn bài một cách cô đọng nhất, xúc tích nhất để truyền đạt cho em dễ hiểu. Sau một thời gian dạy - học trực tuyến, em ấy học tiến bộ rất nhanh và theo kịp kiến thức cùng cả lớp. Sau khi hết thời gian giãn cách xã hội, em đã về Hải Phòng gặp lại cô giáo và các bạn, em đã thể hiện rõ sự vui mừng của mình trên khuôn mặt và những cái bắt tay từ bạn bè. Em đã lên trên bàn giáo viên và ánh mắt nhìn cô rơm rớm nước mắt, như thầm cảm ơn tôi nhưng không nói lên lời. Như ngầm hiểu được điều đó, tôi đã vỗ nhẹ tay lên vai em và động viên em như một người con của mình. Hãy chăm ngoan học giỏi con nhé. Cô và các bạn sẽ luôn đồng hành cùng con trên con đường chiếm lĩnh tri thức.

Mỗi sớm mai thức dậy, khi bước chân đến trường, nhìn thấy những học trò tinh nghịch và đáng yêu đang rạng rỡ nụ cười hồn nhiên, tâm hồn tôi như trẻ lại, nhiệt huyết yêu nghề mèn trẻ lại trào dâng trong lòng tôi.

“ Có một nghề bụi phấn bám đầy tay

Người ta bảo đó là nghề trong sạch nhất

Có một nghề không trông cậy vào đất

Mà mang lại cho Đồi dào trái ngọt hoa tươi”!

Còn gì hạnh phúc hơn khi nhìn thấy những học trò của mình ngày càng khôn lớn và trưởng thành. Đó cũng chính là món quà ý nghĩa nhất mà bất kì một giáo viên nào cũng mong có được.

.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....